

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr. 8 Fylke: Hedmark
 Tilleggsspørsmål nr. Herad: Nes
 Emne: Beit og Trøm Bygdelag: Starvji
 Oppskr. av: O. J. Gunn Gard: Himm
 (adresse): Starvji Nr 11 G.nr. 92 Br.nr. 7

A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle.

B. Eller om den er etter andre heimsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

En militær og gbr., en løy og gbr begge over 80 år

SVAR

- 1) 7 forkeier mest for 1900, men også av enkelte: de forkeierne er 1901-1904 og 1911.
 Bjørkris og bar av furu og gran ble benyttet til kua, likesom man tok meget rispiløv og løskjerv om høsten. Relgen hadde ikke enda fått de unge trær.
- 2, 3 Fellesnavn hadde man neppe annet end hjelpefor av det eller det slaget.
 De var skikkelig den gang. Riset og baret ble drat til nærmeste vei på ski når det var meget snø på ettervinteren. Ettervinter ble hjelpeforat kjört hjem. Kullike kunde også kjøre med hele tross på 1^{te} slafjere, men bar og furu bruket med knapp ble tatt på ettervinteren. 7 et forkeier

i 1870 åra gikk prestene
Borchgrevink foran med sank-
ning av hjelpefor til kua, Meget
fjell, ungt granbar og bjørk-
ris ble tatt om varem.

Bjørka ble "kollit", de fleste
greener på store trær ble
huggert rokk, si stammen
ble kastet bær. Man kan
endå se kollbjørk på bygda
fra 1911

4. Ibs og Lauknis ble be-
myttet. Lauknis eller hak-
knis ble ofte laget av halv-
delen av en gammel lya.
En lunge med skapt eller
ogri er sokkefille ble på
satt

5. Mens kua, det ble endel
opkattet og foret for sig
selv.

6. Kuller utvunnet skålen, sagt.
kajoner ble båret ind i
fjøs. Kua slippes ikke
ut om vinteren herover og slip-
per ikke bort til birk kossen

7. Den norske skikk er nok
i hjellev eldre end fra 70
åra da man ikke husker
den' kjennet til dette.